

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης τέλεσε τα Θυρανοίξια του Ιερού Ναού του Αγίου Χαραλάμπους Βεβεκίου

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Η Α.Θ.Παναγιότης, ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, την Κυριακή, 27 Σεπτεμβρίου 2026, τέλεσε τον Αγιασμό των Θυρανοιξίων του Ι. Ναού του Αγίου Χαραλάμπους Βεβεκίου.

Ο περικαλλής παλαιός Ναός ανακαινίσθηκε εκ βάθρων με πρωτοβουλία της Εφοροεπιτροπής και με δωρεά του επιχειρηματία Βύρωνος Νικολαΐδη, ομογενούς από τη Χαλκηδόνα.

Εκκλησιάστηκαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Μύρων κ. Χρυσόστομος και Κυδωνιών κ. Αθηναγόρας, Επόπτης της Περιφέρειας Βοσπόρου, Άρχοντες

Οφφικιάλιοι της Μ.τ.Χ.Ε., ο Εξοχ. Πρέσβυς κ. Κωνσταντίνος Κούτρας, Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη, ο Εξοχ. κ. Γεώργιος Πεταλωτής, πρώην υπουργός, και πλήθος πιστών από την Πόλη και το εξωτερικό. Παρέστη, επίσης, ο Αναπληρωτής Δήμαρχος του Beşiktaş Εντιμ. κ. Ömer Rasim Şişman.

Στην ομιλία του, ο Παναγιώτατος, αναφέρθηκε στα λόγια του Αποστόλου Παύλου που αναγνώστηκαν την Κυριακή αυτή, πρώτη του Λουκά, ότι ο Θεός κατοικεί και περιπατεί εν μέσω του λαού Του, και ότι εμείς οι ίδιοι είμαστε ο ζωντανός ναός Του.

“Την ημέρα αυτή, αφ’ ενός ανοίγουμε τις θύρες του λιθοκτίστου αυτού ναού του Αγίου ενδόξου Ιερομάρτυρος Χαραλάμπους, ο οποίος από του 19ου αιώνας υπήρξε το κέντρο της ζωής της Ρωμαϊκής Κοινότητας του Βεβεκίου και κοσμεί έως σήμερα την ευρωπαϊκή ακτή του Βοσπόρου. Αφ’ ετέρου καλούμεθα να ανοίξουμε και τις θύρες του εσωτερικού μας ναού, της καρδιάς μας, διά να εισέλθῃ ὁ Βασιλεύς της δόξης: «Ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες, υμῶν, καὶ ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεύς της δόξης» (Ψαλμ. κγ΄, 7). Ὁ υλικὸς ναὸς ὑπάρχει διὰ τὸν πνευματικόν. Οἱ λίθοι καὶ τὰ χρώματα, οἱ ἅγιες εἰκόνες καὶ οἱ κανδήλες, ὅλη ἡ εὐπρέπεια τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, ὑπάρχουν διὰ νὰ μας ὁδηγοῦν στὴ συνάντησί μας με τὸ Μυστήριον, με τὸν ζῶντα Θεό, καὶ νὰ μεταμορφώνουν καὶ ἐμὰς σὲ ζῶντες ναοὺς τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Γι’ αὐτὸ καὶ ὁ Απόστολος Παῦλος καταλήγει: «Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ» (Β΄ Κορ. ζ΄, 1). Ανακαινίσθηκε ὁ ναὸς· ἄς ἀνακαινισθούμε καὶ ἐμεῖς. Ἐκαθαρίσθησαν οἱ τοῖχοι, ἀποκατεστάθησαν τὰ ἐφθαρμένα, ἔλαμψαν καὶ πάλιν οἱ εἰκόνες· ἄς καθαρισθῇ καὶ ἡ ψυχὴ μας διὰ τῆς μετανοίας, ἄς ἀποκατασταθῇ ἐντός μας ἡ θεία εἰκὼν, ἄς λάμψῃ ἐκ νέου τὸ «κατ’ εἰκόνα» διὰ νὰ προχωρήσῃ πρὸς τὸ «καθ’ ὁμοίωσιν». Αὐτὸ ἀκριβῶς ψάλλει καὶ ἡ Ἐκκλησία μας κατὰ τὴν εορτὴν τῶν Ἐγκαινίων: «Ἀνακαινίζεσθε, ἀδελφοί, καὶ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποθέμενοι, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθε».

Ἀλλὰ καὶ τὸ σημερινὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα, με τὸ ὁποῖο ἀρχίζει ἡ ἀνάγνωσις τοῦ κατὰ Λουκάν Εὐαγγελίου κατὰ τὸ νέο ἐκκλησιαστικὸ ἔτος, μας μεταφέρει στὶς ὄχθες τῆς λίμνης Γεννησαρέτ. Ἀλιεῖς κουρασμένοι πλένουν τὰ δίκτυά τους μετὰ ἀπὸ μία νύκτα ἄκαρπη. Ὁ Κύριος ἀνεβαίνει στὸ πλοiάριο τοῦ Σίμωνος καὶ «καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους» (Λουκ. ε΄, 3). Τὸ πλοiάριον αὐτό, ἀπὸ τὸ ὁποῖον διδάσκει ὁ Χριστός, ἀνέκαθεν ἡ πατερικὴ παράδοσις τὸ εἶδε ὡς εἰκόνα τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ἰδού, ἐδῶ, στὸν γραφικὸ κόλπον τοῦ Βεβεκίου, ἐπάνω στα νερά τοῦ Βοσπόρου, ὁ ναὸς αὐτὸς τοῦ Αγίου Χαραλάμπους εἶναι ἓνα τέτοιο πλοiάριον τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ὁ Κύριος ἐξακολουθεῖ νὰ διδάσκῃ, νὰ ἀγιάζῃ καὶ νὰ συνάγῃ τὸν λαόν Του.

Ἀκούσατε τὴν ἀπάντησι τοῦ Σίμωνος: «Ἐπιστάτα, δι’ ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον» (Λουκ. ε΄, 5). Πόσες νύκτες κόπου καὶ δοκιμασίας δὲν γνώρισε, ἀδελφοί καὶ τέκνα, ἡ Ὁμογένεια τῆς Πόλεως! Πόσες φορές δὲν ἐφάνη ὅτι ὁ κόπος μας ἔμενε ἄκαρπος, ὅτι τὰ δίκτυα ἐπέστρεφαν κενά, ὅτι οἱ ἄνθρωποι λιγόστευαν καὶ οἱ ναοί μας ἐρήμωναν! Καὶ ὅμως, ἐπὶ τῷ ῥήματι τοῦ Κυρίου, «ἐχαλάσαμε» καὶ πάλιν τὰ δίκτυα. Καὶ ὁ Κύριος, ποὺ δὲν ἐγκαταλείπει τοὺς ἐλπίζοντας ἐπ’ Αὐτόν, μας χαρίζει καὶ σήμερα μία πλουσία ἄγρα: τὴν ἀνακαίνισι καὶ τὰ θυρανοίξια τοῦ ωραίου αὐτοῦ ναοῦ. Μπορεῖ ὁ

αριθμός των ενοριτών του Βεβεκίου να είναι μικρός, ελάχιστος, αλλ' εμείς οι Ρωμηοί Ορθόδοξοι, και μάλιστα στην Πόλι αυτή, ουδέποτε αξιολογήσαμε ή εβασίσαμε τα καθ' ημάς εις τους αριθμούς, διότι η ιστορία μας διδάσκει ότι «ουκ εν τω πολλώ το ευ, αλλ' εν τω ευ το πολύ»".

Ο Παναγιώτατος, στη συνέχεια, ανέφερε τί περιμένει σήμερα ο Χριστός από τον λαό του Θεού, ενώ απευθυνόμενος στον ευεργέτη του Ναού τού απένειμε τον έπαινο και την ευαρέσκεια της Μητρός Εκκλησίας.

“Ο Κύριος ζητεί από τον Πέτρο κάτι ακόμη: «Επανάγαγε εις το βάθος» (Λουκ. ε΄, 4). Αυτή είναι και η πρόσκλησί Του προς εμάς σήμερα. Δεν αρκεί μία πίστι της επιφάνειας, των τύπων και των συνηθειών. Ο Χριστός μας καλεί να μεταβούμε στο βάθος: στο βάθος της προσευχής, στο βάθος της μυστηριακής ζωής, στο βάθος της αγάπης και της θυσίας. Εκεί, στο βάθος, γεμίζουν τα δίκτυα.

Και κάτι ακόμη, ιδιαιτέρως διδακτικό, μας διηγείται ο Ευαγγελιστής Λουκάς. Όταν τα δίκτυα γέμισαν τόσο ώστε «διερρήγνυντο», οι αλιείς «κατένευσαν τοις μετόχοις τοις εν τω ετέρω πλοίω, του ελθόντας συλλαβέσθαι αυτοίς» (Λουκ. ε΄, 6-7). Κανείς μόνος του δεν μπορεί να σύρη την ευλογημένη άγρα. Χρειάζονται οι «μέτοχοι», οι συνεργάτες, εκείνοι που θα σπεύσουν να βοηθήσουν. Έτσι ακριβώς έγινε και εδώ. Το έργο το οποίο σήμερα θαυμάζουμε είναι καρπός αγαστής συνεργασίας και κοινής αγάπης προς τον Ναό του Αγίου Χαραλάμπους και προς την Κοινότητα.

Ο Κύριος αγιάζει τους αγαπώντας την ευπρέπειαν του οίκου Του, οι άνθρωποι τους επαινούν, τους ευγνωμονούν και τους μακαρίζουν, και η Εκκλησία τους ευλογεί και επικαλείται επ’ αυτούς την ανταπόδοσιν παρά Κυρίου, παρ’ Ου πάσα δόσις αγαθή και παν δώρημα τέλειον. Πρώτος και κύριος «μέτοχος» της σημερινής ευλογημένης άγρας είναι ο Εντιμότατος και φίλτατος κύριος Βύρων Νικολαΐδης, ο Χαλκηδόνιος, φορέύς της Ρωμαϊκής αρχοντιάς και παραδόσεως, με δαπάνες του οποίου ανακαινίσθηκε ο Ιερός αυτός Ναός. Προ τριών περίπου ετών ήμασταν μαζί στην Κοινότητα Βαλίνου, όπου η δική του αφειδώλευτη προσφορά ανακαίνισε τον Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου λαμπρότερον από ποτέ. Σήμερα, μετά την Παναγία του Μπαλίνου, ο Άγιος Χαραλάμπος του Βεβεκίου. Η φιλόθεος και φιλογενής αυτή πράξις δεν είναι απλώς μία γενναιόδωρη χορηγία· είναι ομολογία πίστεως, πράξις εμπιστοσύνης προς το μέλλον της Ομογενείας μας στην Πόλι. Χωρίς να θέλουμε να θίξουμε την μετριοφροσύνη σας, φίλτατε κύριε Νικολαΐδη, σας απονέμουμε και πάλιν σήμερα τον έπαινο και την ευαρέσκεια της Μητρός Εκκλησίας για την προσφορά σας εις τα καθ’ ημάς, όχι μόνον στα κοινοτικά, αλλά και στα εκπαιδευτικά, με τα πρότυπα προγράμματά σας εκμάθησης της ελληνικής και της αγγλικής γλώσσας. Δεόμεθα του Κυρίου να ανταποδώση πλουσιοδύως σε εσάς και την οικογένειά σας, αντί των φθαρτών τα άφθαρτα και αντί των επιγείων τα ουράνια.”

Στη συνέχεια ο Παναγιώτατος εξέφρασε την Πατριαρχική ευαρέσκειά του προς τον Σεβ. Μητροπολίτη Κυδωνιών, “τον φιλόκαλον Πατριαρχικόν Επόπτην της Περιφέρειας Βοσπόρου, διά την στοργικήν μέριμναν και την άγρυπνον παρακολούθησιν των ανακαινιστικών εργασιών”, και προς την Εκκλησιαστική Επιτροπή, υπό την προεδρία του Εντιμ. κ. Ανδρέα Ρομβόπουλου, και ευχαρίστησε “όλους όσους συνέβαλαν ηθικώς και υλικώς, τους μηχανικούς, τους τεχνίτες και τους εργάτες, οι οποίοι με επιμέλεια και ευλάβεια εκοπίασαν διά να αποδοθή ο ναός στην προτέρα αυτού δόξα. Ασφαλώς, εις τοιαύτα ιερά και θεάρεστα έργα δεν έχει αξία μόνον η μεγάλη υλική προσφορά, αλλά και το δίλεπτον της χήρας, αρκεί να προσφέρεται με αγαθή προαίρεσι”.

Προηγουμένως, τον Πατριάρχη προσφώνησαν ο Μητροπολίτης Κυδωνιών, ο Πρόεδρος της Εκκλησιαστικής Επιτροπής καθώς και ο ευεργέτης του Ναού κ. Νικολαΐδης.

Σε ανάμνηση της σημερινής πανηγυρικής ημέρας για την Κοινότητα, ο Παναγιώτατος φύτεψε συμβολικά ένα ελαιόδενδρο, στον μικρό αυλόγυρο του Ναού, και αποκάλυψε επιτοίχια μαρμαρίνη πλάκα προς τιμήν του χορηγού των ανακαινιστικών έργων.

Φωτό: Νίκος Παπαχρήστου

